

חוקת ארצות הברית של אמריקה

החוקה האמריקנית נוסחה ב-1787 על ידי הוועידה הפדרלית, כתשתית לממשל הפדרלי שכונן בארצות הברית בשנת 1789. מאז נוספו לה עשרים ושישה תיקונים. עשרות הראשונים, הקרויים "כתב הזכויות", אומצה ב-1791. המסמך עצמו תמציתי וקצר, והוא בבחינת הצהרת עקרונות כללית, שמימוש המשמעויות הגלומות בה סייע לשלוש-עשרה מדינות במזרח ארצות הברית לצמוח לכלל אומה משגשגת בה חמישים מדינות. המשתרעת על פני היבשת הצפון אמריקנית ואל תוך האוקיינוס השקט. המסמך המקורי, כמוהו בהצהרת העצמאות, מוצג לקהל בבניין הגנזך הלאומי בושינגטון, בתיבה המעניקה לו הגנה מרבית מפני שינוי הזמן. הערה: שינויים בנוסח החוקה המקורי מודגשים על ידי סוגריים מרובעים, ומועד השינוי על ידי כוכביות. ההסברים מופיעים בסוף הפיסקה.

אנו, בני ארצות הברית, מתקינים וקובעים את החוקה הזאת לארצות הברית של אמריקה כדי ליצור ברית מושלמת יותר, לכונן משפט, להבטיח שקט מבית, לשקוד על הגנת הציבור, לקדם את רווחת הכלל ולקיים את ברכות החירות, לנו ולצאצאינו אחרינו.

סעיף 1

פסקה 1

כל סמכויות החקיקה המוענקות בזה נתונות ביד הקונגרס של ארצות הברית, שיהיה מורכב מסנאט ומבית נבחרים.

פסקה 2

1. בית הנבחרים יהיה מורכב מחברים שייבחרו מדי שנתיים על ידי בני המדינות השונות, והבחרים בכל מדינה יהיו בעלי אותה הכשירות הנדרשת מבחוריו של בית המחוקקים הגדול ביותר באותה מדינה.
2. לא יהיה אדם נציג אלא אם מלאו לו עשרים וחמש שנים, היה שבע שנים אזרח ארצות הברית, ובעת היבחרו היה תושב המדינה שבה נבחר.
3. [המסים הישירים* יוקצו למדינות השונות שייכללו בברית זו בהתאם לגודל אוכלוסייתן, שיחושב על ידי סכום מספרם הכולל של בני החורין, לרבות אלה המחויבים לעבודות שירות למספר שנים קצוב, ולהוציא את האינדיאנים שאינם חייבים במסים וכן שלוש חמישיות ממספר האנשים האחרים].** המניין יעשה תוך שלוש שנים לאחר כינוסו הראשון של הקונגרס של ארצות הברית, ואחר כך מדי עשר שנים, בדרך שייקבע הקונגרס בחוק. מספר הנציגים לא יעלה על אחד לכל שלושים אלף, אולם לכל מדינה יהיה לכל הפחות נציג אחד; ועד שייערך מניין כזה תהא מדינת ניו-המפשייר זכאית לבחור שלושה, מסצ'וסטס – שמונה, רוד-איילנד ורובידנס פלטיישנס – אחד, קונטיקט – חמישה, ניו-יורק – שישה, ניו-ג'רסי – ארבעה, פנסילבניה – שמונה, דלוור – אחד, מרילנד – שישה, וריגינייה – עשרה, קרולינה הצפונית – חמישה, קרולינה הדרומית – חמישה, וג'ורג'יה – שלושה.

* תוקן ב-1913, ראו תיקון 16 לחוקה.

** בוטל ב-1868, ראו תיקון 14 לחוקה.

4. היה ונתפנו מקומות בנציגותה של מדינה כלשהי, תוציא הרשות המבצעת של אותה מדינה צווי בחירות למילוי המקומות הפנויים.
5. בית הנציגים יבחר יושב-ראש ובעלי תפקידים אחרים, ולו בלבד תהא הסמכות להרשיע נושא משרה ציבורית במעילה בתפקיד.

פסקה 3

1. הסנאט של ארצות הברית יורכב משני סנטורים מכל מדינה [שייחברו על ידי בית המחוקקים שלה],* למשך שש שנים; ולכל סנטור יהיה קול אחד.
2. מיד לאחר כינוסם בעקבות הבחירות הראשונות, יחולקו לשלוש קבוצות שוות ככל האפשר. הסנטורים מן הקבוצה הראשונה יפנו את מושביהם בתום השנה השנייה. – אלה מן הקבוצה השנייה – בתום השנה הרביעית, ואלה מן הקבוצה השלישית – בתום השנה השישית, כך שמדי שנתיים ייבחר שלישי; [וכאשר יתפנו מקומות בגין התפטרות או מסיבה אחרת, בעת פגרה של בית המחוקקים של אחת המדינות, ראשית הרשות המבצעת שלה למנות מינויים זמניים עד לכינוסו הבא של בית המחוקקים, שימלא את המקומות הפנויים.]**
3. לא יהא אדם סנטור, אלא אם מלאו לו שלושים שנה, היה תשע שנים אזרח ארצות הברית, ובעת בחירתו היה תושב המדינה שנבחר לייצגה.
4. סגן נשיא ארצות הברית, יהיה יושב-ראש הסנאט, אך לא תהא לו זכות הצבעה, אלא אם הקולות שקולים.
5. הסנאט יבחר את בעלי התפקידים האחרים שלו, וכן נשיא סנאט זמני, שיכהן בהעדרו של סגן הנשיא, או בשעה שסגן הנשיא יכהן כנשיא ארצות הברית.

* תוקן ב-1913, ראו תיקון 17 לחוקה.

** בוטל ב-1913, ראו תיקון 17 לחוקה.

6. לסנאט בלבד הסמכות לדון בכל ההאשמות לגבי מעילה בתפקיד של נושאי משרות ציבוריות. לתכלית זו יושבעו (הסנטורים), או ייתנו את הן צדקם. אם נשיא ארצות הברית הוא הנאשם, יכהן השופט העליון כיושב-ראש; ולא יורשע אדם בדין אלא בהסכמת שני שלישים של החברים הנוכחיים.
7. גזר-הדין במקרים של העמדה לדין על מעילה בתפקיד לא ירחיק אל מעבר להדחת הנאשם מכהונתו, ופסילתו מלכהן בכל משרה שבצדה כבוד, אמון או שכר בשירות ארצות הברית; עם זאת, אפשר יהיה להגיש כתב אישום נגד האדם שהורשע בדין (בסנאט), לשפוט אותו, לגזור את דינו ולהענישו על פי חוק.

פסקה 4

1. המועדים, המקומות והאופן של בחירת סנטורים ונציגים ייקבעו בכל מדינה על ידי בית המחוקקים שלה. אבל הקונגרס רשאי בכל עת להתקין תקנות אלה או לשנותן בחוק. [מלבד אלו הנוגעות למקומות הבחירה של סנטורים.]
2. הקונגרס יתכנס לפחות אחת לשנה, [וכינוס זה יהיה ביום ב' הראשון של חודש דצמבר,] אלא אם כן יקבע הקונגרס יום אחר, בחוק. *

פסקה 5

1. כל בית יהיה השופט של הבחירות, תוצאותיהן וכשירות חבריו שלו, ורוב של חברי כל בית יהווה את המניין הדרוש לפעולתו; אבל מספר קטן מן הרוב רשאי לדחות את הישיבה מיום ליום.
2. כל בית זכאי להתקין את סדרי עבודתו, להעניש את חבריו על התנהגות לא נאותה, ולסלק חבר בהסכמת שני שלישים מחבריו.

* תוקן ב-1933, ראו תיקון 20 לחוקה.

3. כל בית ינהל יומן של דיוניו, ומדי פעם בפעם יפרסם אותו, להוציא אותם חלקים המחייבים סודיות, לפי שיפוטו; ולפי דרישת חמישית מן הנוכחים, יירשמו ביומן שמות התומכים והמתנגדים, בכל בית, לגבי כל סוגיה שהיא.

4. בעת מושבו של הקונגרס לא ידחה אף אחד משני הבתים ישיבה מישיבותיו, ללא הסכמת הבית השני, ליותר משלושה ימים, ולא יעבירנה ממקום מושבם של שני הבתים למקום אחר.

פסקה 6

1. הסנטורים והנציגים יקבלו עבור שירותיהם שכר, שייקבע בחוק וישולם מאוצר ארצות הברית. בכל המקרים, ולמעט בגידה, פשע והפרת הסדר הציבורי, הם יהיו חסינים מפני מעצר בעת השתתפותם במושב הבית שהם חבריו, וכי בדרכם אליו ובשובם ממנו; ועל נאום או דיון באחד הבתים, לא ייחקרו בכל מקום אחר.

2. סנטור או נציג לא ימונה, במהלך התקופה שאליה נבחר, לכהונה אזרחית ברשויות ארצות הברית, שנוצרה, או שמשכורתה הוגדלה במהלך התקופה האמורה; ואדם המחזיק בכהונה בממשל של ארצות הברית, לא יהיה חבר באחד משני הבתים בעודו מכהן במשרתו.

פסקה 7

1. כל הצעת חוק לגביית הכנסה (ממסים) תצא מבית הנציגים; אבל הסנאט רשאי להציע או להסכים לתיקונים, כמו בהצעות חוק אחרות.

2. כל הצעת חוק שנתקבלה בבית הנציגים ובסנאט תוגש, בטרם תהיה לחוק, לנשיא ארצות הברית; אם יאשר אותה – יחתום עליה, אך אם לא – יחזירנה, בצירוף השגותיו, לבית שממנו יצאה, ובית זה ירשום ביומנו את עיקרי ההשגות ויעיין בה מחדש. אם לאחר עיון חוזר יסכימו שני שלישים מחברי הבית לקבל את הצעת החוק, היא תישלח, בצירוף ההשגות, את הבית האחר, שאף הוא יעיין בה מחדש, ואם יאשרו שני

שלישים של חברי בית זה, היא תהיה לחוק. אך בכל מקרה כזה תיפול ההכרעה בשני הבית בהצבעה שמיית, ושמות המצביעים בעד הצעת החוק ונגדה יירשמו ביומנו של כל בית. אם הנשיא לא יחזיר הצעת חוק תוך עשרה ימים (להוציא ימי ראשון) אחרי שהוגשה לו, היא תהיה לחוק, כאילו חתם עליה, אלא אם מנע הקונגרס את החזרתה, על ידי הפסקת ישיבותיו, שאז לא תהיה לחוק.

3. כל הוראה, החלטה או הצבעה, הטעונה הסכמת הסנאט ובית הנציגים (מלבד נושא פיזור או נעילת המושב) תוגש לנשיא ארצות הברית; ובטרם תיכנס לתוקף, עליו לאשר אותה, ואם לא יאשר אותה, תאושר מחדש על ידי שני שלישים של הסנאט בית הנציגים, לפי הכללים והסייגים שנקבעו לגבי הצעת חוק.

פסקה 8

הקונגרס יהא מוסמך -

1. להטיל ולגבות מסים, מכסים, היטלים ובלו, לסלק את החובות ולממן את הגנת הציבור ואת רווחת הכלל של ארצות הברית; אך כל מכס, ארנונה ובלו יהיו אחידים בכל ארצות הברית;
2. ללוות כסף על חשבון ארצות הברית;
3. להסדיר את הסחר עם מדינות זרות ובין המדינות השונות (בארצות הברית לבין עצמן) ועם השבטים האינדיאנים;
4. לקבוע כללי התאזרחות וחוקי פשיטת רגל אחידים בכל ארצות הברית;
5. לטבוע מטבעות, לקבוע את ערכן, וכן את שערן של מטבע זר, ולקבוע את תקן המשקלות והמידות;
6. לקבוע עונשים על זיוף שטרי החוב והמטבע של ארצות הברית;
7. לייסד בתי דואר ודרכי דואר;

8. לעודד את קידום המסע והאמנויות השימושיות, על ידי הבטחת זכויות בלעדיות, לפרק זמן מוגבל, למחברים ולממצאים, על כתביהם ותגליותיהם ;
9. לכוון ערכאות נמוכות הכפופות לבית המשפט העליון ;
10. להגדיר ולהעניש מעשי פירטיות שנעשו בלב ים ועבירות על משפט העמים ;
11. להכריז מלחמה, להתיר פעולות מלקוח וגמול, לקבוע כללים בדבר לכידה ביבשה ובים ;
12. לגייס ולכלכל צבאות, אבל לא יוקצב כסף לצורך זה לתקופה העולה על שנתיים ;
13. לייסד צי מלחמה ולקיימו.
14. לקבוע כללים לפיקוד על כוחות היבשה והים, ולניהולם ;
15. להניח יסוד לגיוסה של המיליציה, שתוציא אל הפועל את חוקי ארצות הברית, תדכא התקוממויות ותהדוף פלישות ;
16. להניח יסוד לארגונה, חימושה ואימונה של המיליציה, ולפקוד על אותו חלק של המיליציה שיופעל בשירות ארצות הברית, בעוד שלכל מדינה ומדינה שמורה הזכות למנות את הקצינים, והסמכות לאמן את המיליציה לפי הכללים שיקבע הקונגרס ;
17. להפעיל סמכות חקיקה בלעדית בכל ענייני המחוז (ששטחו לא יעלה על עשרה מיליון רבועים) שמדינות מסוימות יפרישו אותו, ושהקונגרס יאשרו כמקום מושבה של ממשלת ארצות הברית, ולהפעיל סמכות כזאת בכל המקומות שיירכשו בהסכמת בית המחוקקים של המדינה שבה הם נמצאים, לבניית מבצרים, מחסנים, מאגרי נשק, מספנות ומבנים נחרצים אחרים ; וכן –
18. לחוקק את כל החוקים שיהיו נחוצים ומתאימים להפעלת הסמכויות הנ"ל, וכל הסמכויות האחרות הנתונות בתוקף החוקה הזאת לממשלת ארצות הברית, או לכל מחלקה ממחלקותיה או פיקד מפקידיה.

פסקה 9

1. הגירתם או הבאתם של אנשים, שאחת מן המדינות הקיימות כעת תמצא לנכון להתירה, לא תיאסר על ידי הקונגרס לפני שנת אלף שמונה מאוד ושמונה, אבל מותר להטיל על הבאה זו מס או מכס, שלא יעלה על עשרה דולר לנפש.
2. הזכות לצו הביאס קורפוס לא תושעה, אלא אם ידרוש זאת ביטחון הציבור במקרים של מרד או פלישה.
3. אין לחוקק חוק מפקיע זכויות או חוק המוחל בדיעבד (רטרואקטיבי).
4. מס גולגולת [או מס ישיר אחר] יוטל רק על סמך נתוני מפקד האוכלוסים או המניין, שנאמר לעיל כי יש לעורכו. *
5. לא יוטל מס או מכס על פריטים המיוצאים ממדינה כלשהי (של ארצות הברית).
6. שום תקנות סחר או מיסוי לא יתנו עדיפות לנמל של מדינה אחת על פני נמלי מדינה אחרת; ואין לחייב ספינות שפניהן מועדות למדינה אחת או ממנה לעגון, לפרוק או לשלם מכס במדינה אחרת.
7. אין למשוך כסף מקופת האוצר, אלא על פי הקצבות באמצעות חוק; ודין וחשבון סדיר על ההכנסות וההוצאות של כל כספי הציבור יפורסם מפעם לפעם.
8. לא יוענק תואר אצולה כלשהו על ידי ארצות הברית; ושום נושא משרה של ארצות הברית, שיש בצדה שכר או אמון, לא יקבל – בלי הסכמת הקונגרס – מתנה, תשלום, משרה או תואר כלשהו מידי מלך, נסיך (שליט) או מדינה זרה.

* תוקן ב-1913, ראו תיקון 16 לחוקה.

פסקה 10

1. מדינה (של ארצות הברית) לא תתקשר באמנה, ברית או קונפדרציה, לא תעניק אשרות מלקוח וגמול, לא תטבע מטבעות, לא תנפיק שטרות חוב, לא תכיר אלא במטבעות זהב וכסף כהילך חוקי לפירעון חובות, לא תחוקק חוק מפקיע זכויות, חוק המוחל בדיעבד (רטרואקטיבי) או חוק שפוגע בהתחייבות חוזית, ולא תעניק כל תואר אצולה.
2. מדינה לא תטיל, בלי הסכמת הקונגרס, היטל או מכס על יבוא או יצוא, מלבד מה שנחוץ בהחלט לביצוע חוקי הפיקוח שלה; וההכנסה הנקייה מכל מכס והיטל, שתטיל מדינה כלשהי על יבוא או יצוא, תשמש לצורכי האוצר של ארצות הברית; וכל חוק מעין זה יהא נתון לביקורת ולפיקוח של הקונגרס.
3. מדינה לא תטיל, בלי הסכמת הקונגרס, דמי מטען (על אוניות), לא תחזיק גייסות או אוניות מלחמה בימי שלום, לא תתקשר בהסכם או חוזה עם מדינה אחרת או מעצמה זרה, ולא תאסור מלחמה, אלא אם פלשו לשטחה, או בשעה שתרחף על ראשה סכנה קרובה אשר לא תסבול דיחוי.

סעיף 2

פסקה 1

1. הסמכות המבצעת תהיה נתונה בידי נשיא ארצות הברית של אמריקה. הוא יכהן במשרתו ארבע שנים, * ויחד עם סגן הנשיא, שייבחר לאותו פרק זמן, ייבחר כך:
2. כל מדינה תמנה, באופן שיוורה בית המחוקקים שלה, מספר אלקטורים כמספרם הכולל של הסנטורים והנציגים שהמדינה זכאית לו בקונגרס;

* תוקן ב-1951, התיקון ה-22 הגביל את הנשיא לשתי כהונות.

אבל לא ימונה לאלקטור סנטור, נציג או אדם המכהן במשרה שבצדה
אמון או שכר בממשלת ארצות הברית.

[האלקטורים יתכנסו במדינותיהם ויצביעו בקלפי עבור שני אנשים,
אשר לפחות אחד מהם אינו תושב מדינתם; הם יערכו רשימה של שמות
כל האנשים שקיבלו קולות בהצבעה, ומספר הקולות שקיבל כל אחד
מהם; הם יחתמו על רשימה זו, יאשרוה ויעבירוה חתומה למקום
מושבה של ממשלת ארצות הברית, כשהיא ממוענת לידי נשיא הסנאט.
נשיא הסנאט יפתח את כל האישורים, בנוכחות הסנאט ובית הנציגים,
והקולות ייספרו. האדם שיזכה במספר הקולות הרב ביותר יהיה הנשיא,
אם מספר זה יהווה רוב ממספרם של כלל האלקטורים שמונו; ואם
יותר מאדם אחד יזכה ברוב קולות כזה, ויהיה שוויון במספר הקולות,
אזי יבחר מיד בית הנציגים, בקלפי, אחד מהם לנשיא; ואם לא יזכה
איש ברוב קולות, יבחר הבית הנ"ל את הנשיא, באותו אופן, מבין חמשת
הראשונים הרשימה. אך בבחירת הנשיא יימנו הקולות לפי המדינות,
כשנציגות כל מדינה היא בעלת קול אחד; המניין הדרוש לכך יכלול חבר
או חברים מתוך שני שלישים של המדינות ויידרש רוב מכלל המדינות
לשם בחירה. בכל מקרה, אחרי בחירת הנשיא, האדם שיזכה במספר
הרב ביותר של קולות האלקטורים יהיה סגן הנשיא, אך אם ישארו
שניים או יותר בעלי מספר קולות שווה, יבחר הסנאט מביניהם או סגן
הנשיא, בקלפי] *

3. הקונגרס רשאי לקבוע את המועד לבחירת האלקטורים, ואת היום שבו
יצביעו; ויום זה יהיה אחד בכל רחבי ארצות הברית.

4. אדם שאינו אזרח מלידה, או אזרח של ארצות הברית בעת אימוצה של
חוקה זו, לא יהיה כשיר לכהן כנשיא; כמו כן, לא יהיה כשיר לכהונה זו
אדם שלא מלאו לו שלושים וחמש שנים, ושלא ישב בארצות הברית
ארבע-עשרה שנים.

* תוקן ב-1804, ראו תיקון 12 לחוקה.

5. אם סולק הנשיא מכהונתו, או נפטר, או התפטר, או אינו מסוגל לשאת בסמכויותיה ובתפקידיה של הכהונה הזאת, תעבור [כהונתו] לסגן הנשיא, והקונגרס רשאי לקבוע בחוק, במקרה של סילוק, פטירה, התפטרות או אי-כשירות של הנשיא וסגן הנשיא כאחד, מי מנושאי המשרד יעל כנשיא, ונושא משרה זה יפעל בהתאם לכך עד שתסתיים אי-הכשירות או עד שייבחר הנשיא.
6. הנשיא יקבל, במועדים קבועים, שכר תמורת עבודתו, ושכר זה לא יוגדל ולא יוקטן בתקופת הכהונה שאליו נחבר, ובפרק זמן זה לא יקבל כל תשלומים אחרים מארצות הברית, או מאחת המדינות החברות בה.
7. לפני שיתחיל לשמש בכהונתו, יישבע או יתחייב בהן-צדק לאמור: "אני נשבע (או מתחייב) בכובד ראש כי אמלא באמונה את תפקיד נשיא ארצות הברית, וכמיטב יכולתי אקיים את חוקת ארצות הברית, אשמור ואגן עליה".

פסקה 2

1. הנשיא יהא המפקד העליון של צבא היבשה ושל צי ארצות הברית, ושל המיליציה במדינות השונות, לכשתגויס לשירות פעיל של ארצות הברית; הוא ראשי לדרוש חוות דעת בכתב, של נושא המשרה הבכיר בכל אחת ממחלקות הרשות המבצעת, בכל נושא הקשור לחובות משרתו (של אותו פיקד), ונתונה בידו הסמכות לדחות ביצוע גזר-דין ולהעניק חנינה על עבירות כלפי ארצות הברית, למעט מקרי מעילה בתפקיד של נושא משרה ציבורית.
2. נתונה בידו הסמכות, בעצתו ובהסכמתו של הסנאט, לערוך אמנות, בתנאי שני שלישים של הסנטורים הנוכחים מסכימים לכך; והוא יציע מועמדים, ובעצתו ובהסכמתו של הסנאי ימנה שגרירים וכן צירים וקונסולים אחרים, שופטים לבית המשפט העליון וכל נושאי המשרה האחרים של ארצות הברית, שמינוים לא נקבע כאן בדרך אחרת ואשר

ייקבע בחוק; אך הקונגרס רשאי למסור בחוק, את מינוים של פקידים זוטרים כאלה, כראות עיניו, לידי הנשיא לבדו, לבתי המשפט או לראי המחלקות.

3. בסמכותו של הנשיא למלא את כל המשרות המתפנות בעת פגרת הסנאט, על ידי מתן הסכמה שתוקפה יפגע בתום מושבו הבא (של הסנאט).

פסקה 3

1. מפעם לפעם ימסור (הנשיא) לקונגרס מידע על מצב הברית, ויציע לשיקול דעתו אמצעים שנראים לו נחוצים ומועילים; במקרים יוצאים מן הכלל הוא רשאי לכנס את שני הבתים, או אחד מהם, ובמקרה של מחלוקת ביניהם בדבר זמן הנעילה, רשאי הוא לנעול את מושבתם למשך זמן כטוב בעיניו; הוא יקבל פני שגרירים וצירים אחרים; הוא ידאג לכך, שהחוקים יקוימו בנאמנות, ויסמך את כל נושאי המשרה של ארצות הברית.

פסקה 4

הנשיא, סגן הנשיא וכל נושאי המשרות האזרחיות של ארצות הברית יודחו מכהונתם אם יואשמו ויורשעו בעוון בגידה, שוחד או פשעים ועוונות חמורים אחרים.

סעיף 3

פסקה 1

הסמכות השיפוטית של ארצות הברית תהיה נתונה בידי בית משפט עליון אחד, ובידי בתי משפט נמוכים שהקונגרס רשאי להסמך ולכונן מזמן לזמן. השופטים, הן של בתי המשפט העליון והן של בתי המשפט הנמוכים, יכהנו

במשרותיהם כל עוד התנהגותם הולמת, ויקבלו, במועדים קבועים, שכר תמורת שירותיהם, אשר לא יופחת במשך תקופת כהונתם.

פסקה 2

1. הסמכות השיפוטית תחול על כל המקרים בתחום המשפט והצדק, שנובעים מן החוקה הזאת, מחוקי ארצות הברית ומהאמנות שנעשו או שייעשו בשמה; על כל המקרים הנוגעים לשגרירים, לצירים ולקונסולים אחרים; על כל מקרי המשפט הימי וצי המלחמה; מחלוקת שארצות הברית היא צד בהן; מחלוקת בין שתי מדינות של ארצות הברית או יותר משתיים; בין מדינה לבין אזרחי מדינה אחרת; * בין אזרחי מדינות שונות (של ארצות הברית); בין אזרחי מדינה אחת התובעים קרקעות שהוענקו להם על ידי מדינות אחרות, ובין מדינה או אזרחיה לבין מדינות זרות, אזרחיהן או נתיניהן.

2. בכל המקרים הנוגעים לשגרירים, לצירים או לקונסולים אחרים, וכן במקרים שבהם מדינה של ארצות הברית היא צד – יהיה בית המשפט העליון הערכאה הראשונה. בכל המקרים האחרים שהוזכרו לעיל, יהיה בית המשפט העליון ערכאת ערעור והן לגבי הדין והן לגבי העובדות, למעט חריגים, ועל פי תקנות שאותן יקבע הקונגרס.

3. שפיטת כל הפשעים, למעט מקרים של מעילה בתפקיד על ישי נושא משרה ציבורית, תיעשה לפני חבר מושבעים; המשפט ייערך במדינה שבה נעשו הפשעים האמורים; אך אם לא נעשו בתחומה של מדינה כלשהי, ייערך המשפט במקום או במקומות שיורה הקונגרס בחוק.

* תוקן ב-1798, ראו תיקון 11 לחוקה.

סעיף 4

פסקה 1

בכל מדינה יינתנו אמונה שלמה ואמון מלא בחוקים וברשומות הפומביים ובהליכם המשפטיים של כל מדינה אחרת, ובסמכותו של הקונגרס לקבוע בחוקים כלליים את דרך אימותם של החוקים, הרשומות וההליכים הללו, ואת המתחייב מהם.

פסקה 2

1. אזרחי כל מדינה זכאים לכל הזכויות והחסינויות שמהן נכנסים אזרחי המדינות האחרות.
2. אדם הנאשם באחת המדינות בבגידה, בפשע או בעבודה אחרת ונמלט ממשפט ונמצא במדינה אחרת, יוסגר על פי דרישת הרשות המבצעת של המדינה שממנה נמלט, ויועבר אל המדינה אשר לה זכות השיפוט על העבירה.
3. [אדם שמוטלת עליו חובת שירות או עבודה במדינה אחרת, לפי חוקיה, ויימלט אל מדינה אחרת, לא ישוחרר עקב חוק או תקנה כלשהם באותה מדינה, מחובת השירות או העבודה, אלא יוסגר על פי תביעת הצד הזכאי לאותו שירות או לאותה עבודה.] *

פסקה 3

1. מדינות חדשות יוכלו להתקבל לברית זאת על ידי הקונגרס; אך לא תכונן ולא תוקם מדינה חדשה בתחומי שלטונה של כל מדינה אחרת; כמו כן, לא תוקם מדינה על ידי חיבורן של שתי מדינות או יותר, או חלקי מדינות, בלי הסכמתם של בתי המחוקקים במדינות הנוגעות בדבר, וכן גם הסכמתו של הקונגרס;

* בוטל על ידי התיקון ה-13, ב-1865.

2. בסמכותו של הקונגרס לעשות שימוש בשטחים ובנכסים אחרים שבבעלות ארצות הברית, ולהתקין את כל הכללים והתקנות הנחוצים לעניינם; ושום דבר בחוקה זו לא יתפרש כפוגע בתביעות כלשהן של ארצות הברית, או של כל מדינה ומדינה שבה.

פסקה 4

ארצות הברית תבטיח לכל מדינה בברית זו צורת ממשל רפובליקנית, ותגן על כל אחת מהן מפני פלישה, ועל פי בקשת בית המחוקקים או הרשות המבצעת (באין אפשרות לכנס את בית המחוקקים), גם מפני אלימות מבית.

סעיף 5

כל אימת ששני שלישים בשני הבתים יראו צורך בדבר, יציע הקונגרס תיקונים לחוקה זו, או – על פי בקשת בתי המחוקקים של שני שלישים מן המדינות – יכנס ועידה להצעת תיקונים, ובשני המקרים יהיו (התיקונים) תקפים לכל כוונה ומטרה כחלק מחוקה זו, אחרי שיאושרו על ידי בתי המחוקקים של שלושה רבעים מן המדינות, או על ידי ועידות בשלושה רבעים מן המדינות, בהתאם לאחד משני אופני האישור שרשאי הקונגרס להציע, בתנאי שתיוקן שייעשה לפני שנת אלף שמונה מאות ושמונה לא יפגע בשום פנים בסעיפי משנה הראשון והרביעי של הפיסקה התשיעית בסעיף הראשון, ושמדינה לא תישלל, בלא הסכמתה, זכות ההצבעה השווה בסנאט.

סעיף 6

1. כל החובות שנוצרו וההתקשרויות שנעשו לפני אישורה של החוקה הזאת, כוחם יפה כלפי ארצות הברית תחת שלטון חוקה זו, כפי שהיה תחת שלטון הקונפדרציה.

2. החוקה הזאת, וחוקי ארצות הברית שייחקקו בהתאם לה, וכל אמנות שנעשו, או שייעשו, מטעם ארצות הברית, יהיו החוק העליון של הארץ; ושופטי כל מדינה יהיו כפופים לו, אפילו יהא בחוקה או בחוקים של אחת המדינות דבר המנוגד לכך;
3. הסנטורים והנציגים הנזכרים לעיל, וחברי בתי המחוקקים של המדינות השונות וכל פקידי הרשות המבצעת והרשות השופטת, הן של ארצות הברית והן של המדינות השונות, יתחייבו בשבועה או בהן צדק לקיים חוקה זו, לעולם לא יידרש מבחן דתי כתנאי לקבלת משרה או שליחות ציבורית כלשהי בממשלת ארצות הברית.

סעיף 7

אישורן של הוועידות בתשע מדינות די בו לכונן את החוקה הזאת בין המדינות שאישרוה בדרך זו.
נשלם בוועידה, בהסכמה פה-אחד של המדינות הנוכחות, ביום שבעה-עשר בספטמבר, בשנת אדוננו אלף שבעת מאוד שמונים ושבע, ובשנה השתיים-עשרה לעצמאות ארצות הברית של אמריקה, ולראיה באנו על החתום.

גורג' וושינגטון

נשיא וציר מוורג'יניה

דלוור	ניו-המפשייר
ג'ורג' ריד	ג'ון לנגדון
גנינג בדפורד ג'וניור	ניקולס גילמן
ג'והן דיקינסון	
ריצ'רד בסט	מסצ'וסטס
ג'ייקוב ברום	נתניאל גורהאם
	רופוס קינג

	מרילנד
קונטיקט	גיימס מק. הנרי
ויליאם סמואל ג'והנסין	דן סט. תומס ג'ניפר
רוג'ר שרמן	דניאל קרול
ניו-יורק	וירג'יניה
אלכסנדר המילטון	ג'ון בלייר
	גיימס מדיסון ג'וניור
ניו-ג'רסי	צפון קרולינה
ויליאם ליורינגסטון	ויליאם בלאונט
דייוויד ברירלי	ריצ'רד דובס ספייט
ויליאם פאטרסון	יו ויליאמסון
ג'ונה דייטון	
פנסילבניה	דרום קרולינה
בנג'מין פרנקלין	ג' רוטלדג'
תומס מיפלן	צ'רלס קוטסוורת פינקני
רוברט מוריס	פירס בטלר
ג'ורג' קליימר	
תומס פיצסימונס	ג'ורג'יה
ג'רד אינגרסול	ויליאם פיו
גיימס וילסון	אברהם בולדווין
גוברנור מוריס	

העיד, ויליאם גקסון, מזכיר סעיפים בנוסף ותיקונים של חוקת ארצות הברית של אמריקה, שהוצעו על ידי הקונגרס, ואושרו על ידי בתי המחוקקים של המדינות ועל פי הסעיף החמישי של החוקה המקורית:

(התיקונים 1-10 שהתקבלו ב-1791 ידועים גם ככתב הזכויות.)

תיקון 1

הקונגרס לא יחוקק חוק הנוגע למיסודה של דת, או אוסר פולחן דת חופשי, או מגביל את חופש הדיבור את העיתונות או זכותם של בני אדם להתכנס בדרכי שלום ולבקש ן הממשל תיקון של עוולות.

תיקון 2

מאחר שמליציה ערוכה היטב נחוצה לביטחונה של מדינה חופשית, אין להפר זכותם של בני אדם להחזיק נשק ולשאתו.

תיקון 3

איש צבא לא ישוכן בעת שלום בכל בית שהוא בלי הסכמת בעליו, אף לא בעת מלחמה, אלא בדרך שנקבעה בחוק.

תיקון 4

לא תופר זכותם של בני אדם לביטחון בגופם, ביתם, תעודותיהם וחפציהם מפני חיפושים ותפיסות בלתי סבירים, ולא יוצאו צו חיפוש וצו תפישה אלא על יסוד עילה סבירה, מחוזקת בשבועה או בהך-צדק, ועם תיאור מפורט של המקום שיש לערוך בו חיפוש, ושל האנשים או החפצים שיש לתופסם.

תיקון 5

לא יובא אדם לדין צל פשע שדינו מיתה, או על פשע נתעב אחר, אלא על פי חוות דעת או כתב אישום של חבר מושבעים גדול (לחקירה מוקדמת), למעט מקרים שיתרחשו בצבא היבשה, בציד אי במיליציה, במהלך שירות פעיל, בעת מלחמה או סכנה לציבור; וכן לא תרחף על אדם פעמיים סכנה לחייו או לגופו בגין אותה עבירה, ולא יאולץ להעיד במשפט פלילי נגד עצמו, ולא יישללו חייו, חירותו או קניינו בלי הליך משפטי תקין, ולא יילקח קניינו הפרטי לשימוש הציבור בלי פיצוי הוגן.

תיקון 6

בכל תביעה פלילית זכאי הנאשם למשפט מהיר ופומבי, על ידי חבר מושבעים חסר פניות מבני המדינה והמחוז שבו בוצע הפשע, כשאותו מחוז נקבע מראש על ידי החוק, ולקבל מידע על מהות האשמה וסיבתה; לעמוד פנים אל פנים מול העדים המעידים נגדו; ליהנות מהזכות לפעולת כפייה להשגת עדים לטובתו, ולהסתייע בעורך-דין להגנתו.

תיקון 7

בתביעות בדיני המשפט המקובל, שבהן עולה הסכום השנוי במחלוקת על עשרים דולר, תישמר הזכות למשפט על ידי חבר מושבעים, ומעשה שנדון על ידי חבר מושבעים לא ישוב להידון בשום בית משפט של ארצות הברית, אלא לפי כללי המשפט המקובל.

תיקון 8

לא תידרש ערבות מופרזת, לא יוטלו קנסות מופרזים ולא ייגזרו עונשים אכזריים ובלתי רגילים.

תיקון 9

פירוטן של זכויות מסוימות בחוקה, אין לפרשו כאילו הוא שולל או גורע מזכויות אחרות, השמורות בידי בני העם.

תיקון 10

הסמכויות שלא נמסרו לארצות הברית על ידי החוקה, ולא הופקעו מן המדינה על ידה, שמורות לכל מדינה ומדינה או לבני העם.

תיקון 11

המסכות השיפוטית של ארצות הברית לא תפורש כאילו היא חלה על כל תביעה משפטית על פי החוק או הצדק, המוגשת או המנוהלת כנגד אחת ממדינות ארצות הברית, על ידי אזרחים של מדינה אחרת, (תיקון זה אושר בשנת 1798).

תיקון 12

האלקטורים יתכנסו במדינותיהם ויצביעו בקלפי לבחירת נשיא וסגן נשיא, שלפחות אחד מהם לא יהיה תושב אותה מדינה; הם ירשמו בפתק הקלפי שלהם את שם האדם שהם בוחרים בו לנשיא, ובקלפי נפרדת – את שם האדם שהם בוחרים בו לסגן נשיא, וייערכו רשימות נפרדות של כל האנשים שקיבלו קולות בהצבעה לנשיא, ושל כל האנשים שקיבלו קולות בהצבעה לסגן הנשיא, וימנו את מספר הקולות בכל רשימה בנפרד, ויחתמו ויאשרו את הרשימות הללו, ויעבירו אותן במעטפות חתומות אל מושב הממשלה של ארצות הברית, ממוענות לנשיא הסנאט; נשיא הסנאט יפתח את כל התעודות בנוכחות בסנאט ובית הנציגים, והקולות ייספרו; האדם שיזכה במספר הקולות הרב ביותר בהצבעה לנשיא, יהיה הנשיא, אם מספר זה יהווה רוב ממספר כלל האלקטורים; ואם לא יהיה אדם שיקבל רוב כזה, אזי ייבחר הנשיא מיד, בקלפי, על ידי בית הנציגים, מתוך האנשים שיזכו למספר הקולות הרב ביותר מבין המועמדים לנשיאות – ולא יותר משלושה. אך בבחירת הנשיא יימנו הקולות לפי המדינות, ולכל מדינה יהיה קול אחד; המניין הדרוש לכך יכלול חבר או חברים מתוך שני שלישים של המדינות, ויידרש רוב מכלל המדינות לשם בחירה. ואם בית הנציגים לא יבחר נשיא, כאשר זכות הבחירה תועבר אליו, לפני ארבע במרס שלאחר מכן, אזי יכהן סגן הנשיא כנשיא, כמו במקרה של מוות או אי-כשירות של הנשיא למלא את תפקידו, כמוגדר בחוקה. האדם שיזכה במספר הקולות הרב ביותר כמועמד לסגן הנשיא יהיה סגן הנשיא, אם מספר הקולות יהיה רוב של כלל

האלקטורים, ואם איש לא יזכה ברוב יבחר הסנאט את סגן הנשיא מתוך שני האנשים שיקבלו את מספר הקולות הרב ביותר; המניין הדרוש לכך יכלול שני שלישים של כלל הסנטורים ויידרש רוב של המספר הכולל לשם הבחירה. אבל איש שאינו כשיר מבחינה חוקתית לכהונת נשיא לא יהיה כשיר לכהונת סגן הנשיא של ארצות הברית.
(תיקון זה אושר ב-1804).

תיקון 13

1. לא תהיה עבדות או עבודת כפייה – למעט עונש על פשע, שהאדם יורשע בו כחוק – בתחומי ארצות הברית, או בכל מקום הנתון לשיפוטה.
2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף סעיף זה בחקיקה נאותה.
(תיקון זה אושר ב-1865).

תיקון 14

1. כל מי שנולד או התאזרח בארצות הברית, ונתון לשיפוטה, הינו אזרח ארצות הברית והמדינה שבה הוא גר. מדינה לא תחוקק ולא תאכוף חוק שיגביל את הזכויות ואת החסינויות של אזרחי ארצות הברית; ומדינה לא תשלול מאדם את חייו, חירותו וקניינו, בלי הליך משפטי נאות; ולא תשלול מכל אדם שבתחום שיפוטה הגנה שווה על ידי החוקים.
2. נציגים (לבית הנציגים) ימונו במדינות השונות, בהתאם לגודל אוכלוסייתן, שיחושב לפי מניין האנשים בכל מדינה, להוציא אינדיאנים שלא נגבה מהם מס. אבל כאשר נשללת מתושבים זכרים כלשהם של מדינה, שמלאו להם עשרים ואחת שנים והם אזרחי ארצות הברית, זכות ההצבעה בבחירת אלקטורים לנשיא ולסגן נשיא של ארצות הברית, נציגים בקונגרס, נושאי משרה ברשות המבצעת וברשות השופטת של המדינה, או חברים בבית המחוקקים שלה – או כאשר מוגבלת זכות הבחירה הזאת, בכל דרך שהיא, להוציא מקרי השתתפות

במרד, או פשע אחר – יצומצם בסיס הייצוג של אותה מדינה בהתאם לחלקם של האזרחים הזכרים הללו בתוך כלל האזרחים הזכרים שמלאו להם עשרים ואחת שנים באותה מדינה.

3. לא יהיה אדם סנטור או נציג בקונגרס, או אלקטור של נשיא וסגן נשיא, ולא יכהן במשרד אזרחי או צבאי, בארצות הברית או בכל מדינה ממדינותיה, אם לאחר שנשבע בעבר לקיים את חוקת ארצות הברית בהיותו חבר קונגרס, נושא משרה של ארצות הברית, חבר בבית המחוקקים של אחת המדינות, או איש הרשות המבצעת או השופטת של מדינה כלשהי, היה מעורב בהתקוממות או במרד נגד ארצות הברית, או נתן סיוע וסעד לאויביה. אבל הקונגרס רשאי לסלק מכשול זה, בהצבעה של שני שלישים בכל אחד משני הבתים.

4. לא יוטל בספק תוקפו של החוב הציבורי של ארצות הברית, שאושר בחוק, לרבות חובות שנבעו מתשלום גמלאות או מענקים תמורת שירותים שניתנו בדיכוי התקוממות ומרד. אבל ארצות הברית, וכל מדינה ממדינותיה, לא ייטלו על עצמן ולא יפרעו כל חוב או התחייבות שמקורם בסיוע להתקוממות או למרד נגד ארצות הברית, או כל תביעה בשל אובדן עבד או שחרורו; אלא כל החובות, ההתחייבויות והתביעות הללו ייחשבו מנוגדות לחוק, בטלות ומבוטלות.

5. בסמכותו של הקונגרס לאכוף את האמור בסעיף זה בחקיקה נאותה. (תיקון זה אושר ב-1868).

תיקון 15

1. זכותם של אזרחי ארצות הברית להצביע בבחירות לא תישלל ולא תוגבל על ידי ארצות הברית או על ידי מדינה ממדינותיה מטעמי גזע, צבע עור או מצב של עבדות בעבר.

2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף סעיף זה בחקיקה נאותה. (תיקון זה אושר ב-1870).

תיקון 16

בסמכותו של הקונגרס להטיל ולגבות מס הכנסה, מכל מקור שהוא, בלי לחלקו בין המדינות החברות בברית, ובלי להתחשב בכל מפקד או ספירת אוכלוסין.
(תיקון זה אושר ב-1913).

תיקון 17

1. הסנאט של ארצות הברית יורכב משני סנטורים מכל מדינה, שייבחרו על ידי תושביה, לתקופה של שש שנים; ולכל סנטור יהיה קול אחד. מן האלקטורים של כל מדינה יידרשו הכישורים הנדרשים מן האלקטורים של הבית הגדול ביותר של הרשות המחוקקת של המדינה.
2. כאשר יתפנה מקום בנציגות של מדינה כלשהי בסנאט, הרשות המבצעת של אותה מדינה תוציא צווי בחירות למילוי המקומות הפנויים, בתנאי שבית המחוקקים של אותה מדינה יסמיך את הרשות המבצעת שלה למנות מינויים זמניים, עד שהתושבים ימלאו את המקומות הפנויים באמצעות בחירות, לפי הוראת בית המחוקקים.
3. אין לפרש תיקון זה כמשפיע על הבחירה או משך הכהונה של כל סנטור שנבחר לפני שיינתן לתיקון זה תוקף כחלק מן החוקה.
(תיקון זה אושר ב-1913).

תיקון 18 *

1. למן מלאת שנה לאישורו של סעיף זה, נאסר בזה לייצר, למכור או להוביל משקאות משכרים בתחומי ארצות הברית, או לייבאם אליה או לייצאם ממנה למטרות שתייה, וכך לגבי כל שטח הנתון לשיפוטה.
2. לקונגרס ולמדינות תהא סמכות מקבילה לאכוף סעיף זה בחקיקה נאותה.
3. סעיף זה לא יהיה בתוקף אלא אם יאושר כתיקון לחוקה על ידי בית המחוקקים של המדינות החברות בברית, כפי שנקבע בחוקה, בתוך שבע שנים ממועד הגשתו למדינות על ידי הקונגרס.
(תיקון זה אושר ב-1919).

תיקון 19

1. לא תישלל ולא תוגבל זכות הבחירה של אזרחי ארצות הברית מטעמי מין, לא על ידי ארצות הברית ולא על ידי כל מדינה ממדינותיה.
2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף סעיף זה בחקיקה נאותה.
(תיקון זה אושר ב-1920).

תיקון 20

1. כהונותיהם של הנשיא וסגן הנשיא יסתיימו בצהרי היום, 20 בינואר, וכהונותיהם של סנטורים ושל נציגים יסתיימו בצהרי היום, 3 בינואר, של השנים שבהן היו כהונות אלה מסתיימות אילו לא אושר סעיף זה; ואז יתחילו כהונותיהם של מחליפיהם.
2. הקונגרס יתכנס לפחות אחת לשנה, ומושב זה ייפתח בצהרי היום, 3 בינואר, אלא אם כן יקבע הקונגרס יום אחר, בחוק.

* (בוטל ב-1933, ראו תיקון 21 לחוקה).

3. אם עד למועד שנקבע לראשיתה של כהונת הנשיא, ימות הנשיא הנבחר, יהיה סגן הנשיא הנבחר לנשיא. אם לא ייבחר נשיא לפני המועד שנקבע לתחילת כהונתו, או אם הנשיא הנבחר ייפסל, אזי יהיה סגן הנשיא הנבחר נשיא בפועל עד שיימצא נשיא כשיר; והקונגרס יוכל לקבוע בחוק מענה למצב שבו לא יהיו נשיא נחבר ואף לא סגן הנשיא הנבחר כשירים לכהונתם, ולהכריז מי יכהן כנשיא, או באיזה אופן ייבחר האדם שימלא את מקום הנשיא, ואדם זה יפעל בהתאם עד שייבחרו נשיא או סגן נשיא כשירים.
4. הקונגרס רשאי לחוקק חוק למקרה שימות מי מן האנשים אשר מהם רשאי בית הנציגים לבחור נשיא, כאשר זכות הבחירה תועבר אליו, ולמקרה שימות מי מן האנשים אשר מהם רשאי הסנאט לבחור סגן נשיא, כאשר הבחירה תוטל עליו.
5. פיסקאות 1 ו- 2 יוכנסו לתוקף ב- 15 באוקטובר, אחרי אישורו של סעיף זה.
6. סעיף זה לא יוכנס לתוקף אלא אם יאושר כתיקון לחוקה על ידי בתי המחוקקים של שלושה רבעים של מדינות הברית, תוך שבע שנים ממועד הגשתו.
(תיקון זה אושר ב-1933).

תיקון 21

1. התיקון השמונה-עשר לחוקה מבוטל בזאת.
2. נאסר בזה להוביל או לייבא משקאות משכרים אל כל מדינה, טריטוריה או מקום המצוי בשליטתה של ארצות הברית, לשם אספקה או שימוש שם, תוך הפרת החוק.

3. סעיף זה לא ייכנס לתוקף אלא אם יאושר כתיקון לחוקה על ידי ועידות שיוכנסו במדינות הברית, ככתוב בחוקה, תוך שבע שנים ממועד הגשתו של תיקון זה למדינות על ידי הקונגרס. (תיקון זה אושר ב-1933).

תיקון 22

1. לא ייבחר אדם לכהונת נשיא יותר מפעמיים. ומי שכיהן כנשיא, או מילא מקום נשיא, במשך יותר משנתיים מתוך תקופת כהונה אשר לה נבחר אדם אחר לנשיא, ייבחר לכהונת נשיא לא יותר מפעם אחת. אבל סעיף זה לא יחול על מי שמכהן כנשיא בשעה שסעיף זה מוצע על ידי הקונגרס, ולא ימנע בעד כל אדם שממלא את כהונת הנשיא, או ממלא מקום נשיא, בפרק הזמן שבו ייכנס סעיף זה לתוקף, מלכהן כנשיא או למלא מקום נשיא עד תום התקופה האמורה.
2. סעיף זה לא ייכנס לתוקף אלא אם יאושר כתיקון לחוקה על ידי בתי המחוקקים של שלושה רבעים ממדינות הברית, תוך שבע שנים ממועד הגשתו למדינות על ידי הקונגרס. (תיקון זה אושר ב-1951).

תיקון 23

1. המחוז המשמש מושב לממשלת ארצות הברית ימנה על פי הנחיית הקונגרס:
מספר אלקטורים של נשיא וסגן נשיא, השווה למספר הכולל של סנטורים ונציגים בקונגרס, שהמחוז היה זכאי להם אילו היה מדינה, אבל בשום מקרה לא יותר מן המדינה מעוטת האוכלוסין ביותר; אלה ייתוספו על האלקטורים שימנו המדינות. אך למטרת הבחירה של נשיא וסגן נשיא ייחשבו כאלקטורים שמונו על ידי מדינה; והם יתכנסו במחוז וימלאו את התפקידים הקבועים בתיקון השנים-עשר לחוקה.

2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה בחקיקה נאותה.
(תיקון זה אושר ב-1961).

תיקון 24

1. ארצות הברית, או מדינה ממדינותיה, לא תשלול ולא תגביל – מטעמי אי-תשלום מס קלפי או כל מס אחר – את זכות ההצבעה של אזרחי ארצות הברית בבחירות מוקדמות או בבחירות אחרות לנשיא או לסגן נשיא, לאלקטורים של נשיא או סגן נשיא, לסנטור או לנציג בקונגרס.
2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה בחקיקה נאותה.
(תיקון זה אושר ב-1964).

תיקון 25

1. אם יורחק הנשיא מכהונתו, או אם ימות, או אם יתפטר, יהיה סגן הנשיא לנשיא.
2. כל אימת שתתפנה כהונת סגן הנשיא, ימנה הנשיא מועמד לסגן הנשיא שייכנס לתפקידו אחרי שיאושר על ידי רוב בשני בתי הקונגרס.
3. כל אימת שהנשיא יעביר ליושב-ראש הסנאט וליושב-ראש בית הנציגים הצהרה בכתב שאין הוא מסוגל למלא את סמכויותיו ואת חובותיו, ועד שיגיש להם הצהרה בכתב המבטלת הצהרה זו, ימלא סגן הנשיא את הסמכויות והחובות הללו, כנשיא בפועל.
4. כל אימת שסגן הנשיא ורוב של נושאי המשרה הבכירים במחלקות הרשות המבצעת, או כל גוף אחר שהקונגרס יקבע בחוק, יגישו ליושב-ראש הסנאט וליושב-ראש בית הנציגים הצהרה בכתב, שהנשיא אינו מסוגל למלא את הסמכויות ואת החובות של משרתו, יקבל סגן הנשיא מיד את הסמכויות והחובות של משרתו כנשיא בפועל.
- לאחר מכן, כאשר הנשיא יגיש ליושב-ראש הסנאט וליושב-ראש בית הנציגים הצהרה בכתב, שהוא כשיר למילוי תפקידו, הוא יקבל בחזרה

את הסמכויות והחובות של כהונתו, אלא אם סגן הנשיא ורוב נושאי המשרה הבכירים של מחלקות הרשות המבצעת, או גוף אחד שיקבע הקונגרס בחוק, יגישו תוך ארבעה ימים ליושב-ראש הסנאט ליושב-ראש בית הנציגים הצהרה בכתב שהנשיא אינו מסוגל למלא את סמכויות ואת חובות משרתו. אזי יכריע בעניין זה הקונגרס, שיתכנס תוך ארבעים ושמונה שעות למטרה זו, אם אין זה זמן מושבו. אם הקונגרס, בתוך 21 יום מקבלת ההצהרה בכתב האחרונה, או באין מושב קונגרס באותה עת – בתוך 21 יום אחרי שיידרש להתכנס – יכריע ברוב של שני שלישים בשני הבתים שהנשיא אינו מסוגל למלא את הסמכויות ואת החובות של משרתו, אזי ימשיך סגן הנשיא למלאם כנשיא בפועל. אם לאו, יחזור הנשיא למלא את הסמכויות ואת החובות של משרתו. (תיקון זה אושר ב-1967).

תיקון 26

1. ארצות הברית או כל אחת ממדינותיה לא תשלול ולא תגביל – מטעמי גיל – את זכות ההצבעה של אזרחי ארצות הברית, בני שמונה-עשרה ומעלה.
2. בסמכותו של הקונגרס לאכוף תיקון זה בחקיקה נאותה. (תיקון זה אושר ב-1971).

תיקון 27

מערכת בחירות לנציגים תחצוץ בין חקיקת חוק המשנה את השכר עבור שירותיהם של הסנטורים והנציגים ובין כניסתו לתוקף. (תיקון זה אושר בשנת 1992).

תורגם לעברית ע"י: פרופסור ארנון גטפלד, בית הספר להיסטוריה, אוניברסיטת תל-אביב.